

جی استریت، لابی نوظهور در ایالات متحده آمریکا

دکتر بخشایشی اردستانی*

محمد شاهدی**

چکیده

در ایالات متحده آمریکا هیچ محدودیتی برای انجمن سازی برای مقاصد سیاسی وجود ندارد. عضویت در انجمن ها در آمریکا نسبت به دیگر نقاط جهان بسیار بیشتر است. بنابراین با توجه به ساختار آن، جایگاه لابی ها به عنوان گروه های ذی نفوذ و تاثیرگذار بر روند تصمیم گیری کاملاً قانونی و آشکار است، در این میان یهودیان توانسته اند از این فرصت استفاده کنند و جایگاه و قدرت خویش را در میان رقبای خود افزایش دهند تا جایی که تمامی تصمیم گیریها باید از فیلتر لابی های یهودی (که در راس آن صهیونیسم بین الملل قرار دارد) بگذرد و نظارت کامل بر روند تصمیم گیری های داخلی و خارجی با نفوذ و تاثیرگذاری بر کنگره، کاخ سفید، اتاق های فکر و دیگر مراکز تاثیرگذار در روند تصمیم گیری داشته باشد. البته آقای ج. د بوش در سال 2002 اعلام کرد که در سال 2005 دولت فلسطینی در چارچوب دو دولت تاسیس خواهد شد. و زمانیکه این خواسته عملی نشد بار دیگر بوش اعلام کرد که در سال

* دانشیار و عضو هیئت علمی دانشکده علوم سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، گروه علوم

سیاسی، تهران، ایران

** دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته روابط بین الملل، دانشکده علوم سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد

تهران مرکزی، تهران، ایران

2008 این خواسته را تحقق خواهد داد که بار دیگر اتفاق نیفتاد. در دو سال آخر دوره بوش فرآیندی شکل گرفت تحت عنوان آنابولیس که بحث دو دولت را در اولویت سیاست خارجی آمریکا قرار داد که به عنوان راه حلی برای بحران خاورمیانه شناخته شد و سپس این طرح به شورای امنیت رفت و در چارچوب قطعنامه 1850 به تصویب رسید. این طرح با روی کار آمدن اوباما به عنوان برنامه سیاسی انتخاب شد. در این میان از سال 2008 پرزیدنت اوباما با شعار تغییر بر سرکار آمد، وی تأکید داشت کلید صلح خاورمیانه حل مسئله اسرائیل و فلسطین است و از همان ابتدا به دنبال حل این مسئله برآمد چرا که با حل آن می توانست بر بحران های داخلی و خارجی ایالات متحده از قبیل بحران مالی، مشکلات داخلی، خروج از عراق و افغانستان و تغییر نگاه افکار عمومی جهان بخصوص منطقه خاورمیانه به ایالات متحده آمریکا فائق آید. در این میان لابی از دل آپیک بزرگترین لابی یهود (لابی جدید تاسیس جی استریت) ظهور می کند که به تفکرات آقای اوباما بسیار نزدیک است و با شعار صلح طلبی، مذاکره و ایجاد دو دولت اسرائیل و فلسطینی قد علم می کند. در ادامه سعی شده به علل ظهور، جایگاه، اقدامات و نوع نگاه این لابی جدید تاسیس مورد بررسی قرار گیرد.

واژگان کلیدی: ایالات متحده آمریکا، یهود، صهیونیسم، لابی، آپیک،

جی استریت

مقدمه

ماهاتیر محمد نخست وزیر پیشین مالزی در سخنرانی اجلاس سران شورای اسلامی در اکتبر 2003 ضمن مروری بر ضعف ها و عقب ماندگی های مسلمانان، یهودیان را به عنوان نمونه ای از موقعیت مثال زد و گفت: امروزه یهودیان با واسطه بر جهان حکومت می کنند آنها دیگران را وا می دارند برای آنها بجنگند و کشته شوند. بنابراین می توان گفت: یهودیان از طریق دولت آمریکا بر جهان حکومت می کنند، منظور او از واژه دیگران نیز احتمالا سربازان آمریکایی در جنگ عراق بوده است که به زعم برخی، اسراییل و لابی یهود در آمریکا محرک اصلی آن بوده است. اساسا ساختار ایالات متحده به گونه ای است که فضا را برای تمامی گروه ها، انجمن ها و تشکلهای سیاسی و غیر سیاسی باز گذاشته و عملا این گروه ها از آزادی عمل زیادی نسبت به دیگرکشورها برخوردارند و در این میان همواره شاهد گسترش مستمر سازمان های داوطلبانه هستیم.

اما نقش و جایگاه لابی ها در فرایند تصمیم سازی در سیاست داخلی و خارجی ایالات متحده آمریکا قابل تامل است. مطبوعات امریکا از نظر تاریخی همواره بر فساد لابی ها و تاثیر بی سرو صدای این گروه ها بر سیاستمداران و عکس العمل کنگره به عنوان یک نهاد در انجام تحقیقات پی در پی درباره فساد و فعالیت های غیر قانونی لابی ها تاکید کرده اند. لابی ها به شکلی که ما امروزه می شناسیم تا دهه 1820 وجود نداشت و فعالیت گسترده گروه ها در واشنگتن تا پایان قرن هجدهم ظاهر نگردیده بود. تا اینکه در

سال 1995 قانون جدیدی بنام (قانون شفاف سازی فعالیت های لابی) در کنگره به تصویب رسید، این قانون که به قانون لابیسم مشهور گشت به طور کلی فعالیت لابی را تغییر داد. البته در سال 1998 نیز مجدداً مورد بازبینی قرار گرفت و اصلاحیه ای بدان افزوده گردید که قانون متمم تکنیکی شفاف سازی فعالیت های لابی نامیده شد.

اکنون این قانون به عنوان مبنای فعالیت های لابی در آمریکا مورد استفاده قرار می‌گیرد و در یک تعریف از گروه‌های همسود یا گروه های ذی نفوذ با عنوان لابی هم یاد می‌شود، لابی به گروه هایی گفته می‌شود که برای تحقق اهداف و منافع خود بدنبال بهره گیری از ساختار و ظرفیت های حقوقی و سیاسی کشور خود هستند و همچنین بدنبال تاثیر گذاری بر روند جهت گیری های سیاسی، داخلی یا خارجی کشور متبوع خویش هستند.

به طور کلی می‌توان گفت: فرد لابی گر (لایبست) باید نزد دفتر مجلس نمایندگان و دبیرخانه سنا ظرف 48 روز از زمان استخدام یا قرارداد ثبت نام کند و همچنین لایبست‌ها باید سالی 2 بار فعالیت های لابی خود را در مورد موضوعات ویژه، شماره های لوایح، هزینه های تقریبی فعالیت ها و فهرستی از سازمانهای دولتی مورد مراجعه خود، ارائه کند. در واقع قانون سال 1995 موجب گردید تعداد لابی های ثبت شده تا ده برابر افزایش یابد.

در این فضا سازمان های سیاسی جامعه یهودیان کارویژه لابی را بر عهده دارند. این سازمانها بسیار فعال هستند و با ایجاد ارتباط با قانونگذاران، مجریان و بخش های قضایی آمریکا شرایط را برای تحقق اهداف یهودیان فراهم می‌سازند و توانسته به یکی از بزرگترین لابی های قومی - نژادی در ایالات متحده آمریکا تبدیل گردد.

این در حالی است که حدود 2/5 درصد جامعه آمریکا یهودی هستند، اما توانستند با تقویت منافع اسرائیل در نظام سیاسی و افکار عمومی آمریکا توسط لابی‌های یهودی از سه طریق پول، فشار سیاسی و برچسب ضد سامی گری، قدرت زیادی را در میان دیگر اقلیت ها و قومیت ها در جامعه آمریکا پیدا کنند. همچنین این لابی از امکانات مالی و تبلیغاتی زیادی برخوردار است و عمده کاندیداهای پست‌های سیاسی در آمریکا

به دلیل نگرانی از کمک لابی‌های یهودی به رقیبان آنها و فراهم‌سازی زمینه پیروزی‌شان، از اسرائیل انتقاد نمی‌کنند. بنابراین در اختیار داشتن رسانه‌های گروهی و مراکز پژوهشی و تصمیم‌گیری توانسته لابی یهود را به یک لابی قدرتمند تبدیل سازد. تشکل‌های صهیونیستی آمریکا با هوشمندی کامل از فضا سازی و فرایند سازی سازمان‌های اجتماعی بهره برده و نتایج مطلوب خود را در فضای سیاسی کسب می‌کنند. در واقع هماهنگی کاملی میان سازمان‌های اجتماعی و سیاسی شان وجود دارد. از این میان می‌توان به آپیک به عنوان بزرگترین لابی یهود و یک سازمان هماهنگ کننده که در کمیته اجرایی آن روسای 40 سازمان یهودی با 4/5 میلیون عضو و لابی صلح طلب جی.استریت(خیابان یهودی) که به مانند دیگر لابی‌ها بر مبنای مقابله با ایوانجلیست‌ها و نومحافظه‌کاران راه‌اندازی شده است و به زعم بنیانگذاران آن هدفش کاهش اقدامات تفرقه افکنانه لابی‌های تندرویی چون آپیک است تا رویای دیرینه تشکیل دولت مستقل فلسطینی(دو دولت فلسطینی - اسرائیلی)، اشاره کرد.

جایگاه لابی در روند تصمیم‌گیری

به رغم قدمت لابی، مطالعه درباره این پدیده به گذشته‌ای نه چندان دور، آغاز قرن بیستم برمی‌گردد. این حرکت تا سال‌های پس از جنگ جهانی دوم نیز در مرحله مقدماتی باقی ماند. از آن پس در مقیاسی وسیع‌تر مورد توجه جامعه‌شناسان واقع شد. در این خصوص باید از اندیشه ورزانی چون «آرتور بتلی» و «دیوید ترومن» یاد کرد که در این باره مطالبی خوبی را نوشته‌اند.

این تحقیقات موجب شد زمینه‌های شکافته شدن پوسته‌های حقوقی و نهادی ساختار قدرت فراهم شود و در نهایت تلاشی برای کالبدشناسی قدرت انجام گیرد. در واقع، گروه‌های ذی‌نفوذ نیز مانند احزاب سیاسی «واقعی تاریخی» هستند که دست کم از دو زاویه نقد و بررسی شده‌اند. (نقیب زاده، 1389: 12)

در نظر عده‌ای، گروه‌های مزبور عناصری طبیعی، مشروع و مناسب برای جریان امور در جامعه هستند، در حالی که برخی دیگر این بازیگران را نماد بروز انحراف از اصول دموکراسی می‌دانند. مسلماً بهترین معیار برای تشخیص صحت و سقم این دونظریه براساس نوع گروه، فعالیت و نحوه اعمال فشار آن شکل می‌گیرد. براین مبنا، باید به چگونگی مواجهه گروه‌های یادشده با منافع ملی و سازو کارهای مدنظر برای تحقق اهداف مطلوب توجه کرد. با این وصف، در چارچوب رویکردهای تحلیلی که در دهه‌های اخیر ارائه شد، گروه‌های ذی‌نفوذ یا منفعت که با برخورداری از ماهیت‌های گوناگون حرفه‌ای، مذهبی و حتی قومی در عرصه‌های متنوع جامعه و سیاست‌های آن نقش‌آفرینی می‌کنند، در قالب ویژگی انکارناپذیر جوامع کثرت‌گرا و پویای امروز هویت می‌یابند؛ حتی اگر منافع و مطلوبیت‌های آنان در تعارض با علایق نهادهای دولتی قرار گیرد.

جایگاه لابی در ساختار ایالات متحده آمریکا

در چارچوب مباحث مطرح‌شده درباره چگونگی تاثیر لابی‌ها بر سیاست خارجی کشورها، دیدگاه‌های آمریکایی از جایگاهی خاص برخوردار است. علت اصلی این مسأله به ساختار اجتماعی این کشور برمی‌گردد که بر پایه مهاجرت نهاده شده است. تکثر قومی و دینی خاستگاه اصلی لابی است که حمایت از منافع گروه‌های خود را هدف اصلی خود عنوان می‌کنند. جایگاه این گروه‌ها، به موقعیت آنها در ساختار سیاسی و روند تصمیم‌گیری خارجی این دولت باز می‌گردد.

قبل از هر توضیح، باید گفت گروه‌های منفعت، بخش معمول و عادی نظام-سیاسی آمریکا را معرفی می‌کنند. این فرصت مناسب و کارآمد در برابر مردم و نهادهای گوناگون برخوردار از منافع مشترک قرار دارد که از رهگذر آن، زمینه‌های پیشبرد اهداف مطلوب را در صحنه‌های متنوع سیاست‌گذاری فراهم آورند. (Rockweel, 2001: 35) به این ترتیب، زمینه‌های مستعد و بالنده ظهور و توسعه

گروه‌های ذی‌نفوذ در این جامعه را باید در ویژگی تکثرگرایانه و دموکراتیک آن جست‌وجو کرد.

این ویژگی در تعامل و تلفیق با تاثیرهای حاصل از سایر نظام‌های فرعی ساختار سیاسی این کشور، یعنی نظام‌های طبقه‌ای، نخبه‌گرایی و فردگرایی معنای واقعی می‌یابد. در این باره تأکید شده است سیاست در آمریکا، سیاست گروهی است و فرآیند دستیابی به مصالحه بین گروه‌های منفعتی رقیب در قلب این نظام قرار دارد. در این ارتباط، مفهوم لابی و لابی‌گری را باید از نافذترین مفاهیمی دانست که نقش و تاثیر گروه‌های همسود را در این جامعه به تصویر می‌کشد؛ تا آنجا که لابی‌ها نه تنها به عنوان معرف و نماینده گروه‌های ذی‌نفوذ در فرهنگ سیاسی و اجتماعی این جامعه جای خود را باز کرده‌اند، بلکه شکلی کم و بیش نهادینه یافته‌اند.

به این ترتیب، مماشات فدرالیست‌ها با دار و دسته‌های قدرت طلب، هیچ‌گاه به عنوان میان‌دفاع سازمان یافته از منافع اقتصادی و صنفی یا دموکراسی تلقی نشده است. (نقیب زاده، 1389: 12)

ظهور و قدرت‌یابی لابی یهود در ساختار ایالات متحده آمریکا

مقوله لابی به عنوان «اجتماع قانونی و مشروعی از منافع» در ساختار سیاسی آمریکا جایگاهی مهم و تعریف شده دارد. در واقع، بر مبنای ویژگی تکثرگرایانه این نظام سیاسی، اقلیت‌های گوناگون مذهبی، نژادی و غیره همواره با فرصت‌های کم و بیش مناسبی برای حضور فعال در عرصه مشارکت سیاسی مواجه بوده‌اند. در این زمینه، باید به تجربه «مهاجرپذیری» آمریکا نیز توجه کرد که وجود لابی‌های کوبایی - آمریکایی و یونانی - آمریکایی، هلندی - آمریکایی دللی برای این مدعاست. در میان این لابی‌های قومی - نژادی، لابی مدافع یهود و اسرائیل به طیفی گسترده از گروه‌های ذی‌نفع (یهودی و غیریهودی) اشاره کرد که بر اساس برخورداری از هویت قانونی، قدرت اقتصادی

فراوان، ارتباط گسترده سیاسی با شخصیت‌های ذی‌نفوذ تشکل فوق‌العاده، سلطه رسانه ای و غیره تأمین منافع جامعه یهودی، به ویژه دولت یهود (اسرائیل) را در رأس اولویت‌های ملی و فراملی خویش قرار داده‌اند.

در طول دهه‌های گذشته بررسی علل و زمینه‌های توسعه قدرت و نفوذ این اقلیت در لایه‌های گوناگون تصمیم‌سازی خارجی آمریکا، به ویژه در ارتباط با خاورمیانه، از دغدغه‌های مهم ملت و طیفی خاص از دولت‌مردان و اندیشه‌ورزان این جامعه بوده است. این «گروه قوم‌گرای مذهبی» که کمتر از 3 درصد جمعیت آمریکا را شامل می‌شود، به عاملی نفوذگذار و پیش‌برنده در حوزه سیاست خارجی این کشور تبدیل شده است.

توزیع جغرافیایی یهودیان آمریکا

براساس آخرین سرشماری (سال 2000) مرکز آمار ایالات متحده تعداد یهودیان آمریکا در سال 1998 میلادی 6 میلیون و 41 هزار نفر (2/3 درصد از جمعیت 287 میلیونی آمریکا) بوده که مرکز تجمع، توزیع و اسکان آنها به ترتیب در ایالت‌های نیویورک (1652000) کالیفرنیا (967 هزار نفر) فلوریدا (628 هزار نفر) نیوجرسی (465 هزار نفر) پنسیلوانیا (282 هزار نفر) و دیگر ایالات 50 گانه آمریکا است.

سیطره و نفوذ یهودیان در آمریکا مطابق با اصول 24 گانه پروتکل و استراتژی مهم آنان موسوم به پروتکل بزرگان صهیون در عرصه‌های فرهنگی، سیاسی، اقتصادی، نظامی و اطلاعاتی ایالات متحده بحدی است که بجرات می‌توان ادعا نمود که امروزه در آمریکا موسسه، نهاد، مرکز و یا شرکت موفق‌تری را نمی‌توان یافت که در دایره کنترل، نفوذ یا حضور موثر یهودیان این کشور قرارنگرفته باشد.

تنوع سازمان های یهودی

بطور کلی می توان سازمانهای یهودی دنیا را بر اساس نوع رابطه و دیدگاه آنها نسبت به رژیم صهیونیستی به 3 دسته کلی تقسیم کرد:

1 - سازمانهای یهودی صهیونیستی است که بطور کامل از این رژیم حمایت می کنند. مهمترین سازمانهای صهیونیستی در کشورهای مختلف جزو این دسته محسوب می شوند. برای مثال آپیک، انجمن ضد افترا، کنفرانس روسای سازمان های عمده یهودیان آمریکا، کنگره یهودیان امریکا، کمیته یهودیان آمریکا، سایمون ویزنتال و... که معروف ترین سازمان های صهیونیستی آمریکا به شمار می روند.

2 - سازمانهای یهودی است که مخالف صهیونیسم است. این سازمانها ایجاد یک دولت یهودی در سرزمین فلسطین پیش از ظهور ماشیح (مسیح) را گناه شمرده و به همین دلیل با موجودیت رژیم صهیونیستی مخالفند. ناتوری کارتا عمده ترین سازمانی است که رهبری این جریان را برعهده دارد. در حالی که این سازمانها، به یهودی بودن خود افتخار می کنند اما با صهیونیسم مخالفند.

3 - سازمانهایی هستند که می توان آنها را سازمانهای صهیونیستی منتقد رژیم صهیونیستی نامید و در ادبیات سیاسی به آنها گروهها و سازمانهای صلح طلب نیز گفته می شود. این سازمان ها بر این باورند که یهودیان شهروندان کشورهای میزبان هستند و منافع ملی این کشورها برای آنها اولویت دارد بویژه در زمانی که با اهداف رژیم صهیونیستی در تعارض است.

این سازمانها ضمن به رسمیت شناختن رژیم صهیونیستی و دفاع از موجودیت آن نسبت به پاره ای از اقدامات این رژیم انتقاد می کنند. مخالفت با گسترش شهرک نشینی و دفاع از تشکیل یک دولت فلسطینی در کنار یهودی عمده ترین محور فعالیت این نوع سازمان هاست.

سازمان های صهیونیستی منتقد

1 - سازمان یهودیان مخالف اشغالگری

یکی از اولین سازمانهای منتقد رژیم صهیونیستی، سازمان یهودیان مخالف اشغالگری (Jewish Against The Occupatinn = JATO) است. این سازمان در سال 2000 و مدت کوتاهی پس از شروع انتفاضه الاقصی در شهر نیویورک تاسیس شد. JATO با شعار اشغالگری در مرام ما نیست تداوم اشغالگری (مناطق 1967) و گسترش شهرک سازی را یک نوع نژاد پرستی می داند که علت اصلی بروز نا امنی در منطقه است.

2 - صدای دیگر یهود

صدای دیگر یهود در سال 2003 در اعتراض به ادعای شورای نمایندگی سازمانهای یهودی فرانسه (کریف) ایجاد شد که خود را نماینده واقعی تمامی یهودیان فرانسه می داند و حمایت بی قید و شرط یهودیان این کشور از رژیم صهیونیستی را موضع تمامی یهودیان فرانسه اعلام می کند.

3 - صداهای مستقل یهودی

صداهای مستقل یهودی (Independent Jewish Voices=IJV) سال 2007 توسط تعدادی از اندیشمندان، هنرمندان، وکلا و محققان برجسته انگلیسی تاسیس شد. این سازمان با انتشار آگهی هایی در روزنامه های تایمز و جویش کرونیکل، موجودیت خود را اعلام کرد. در بیانیه تاسیس IJV به موارد مختلفی اشاره شده که برخی از آنها عبارتند از: حقوق بشر مسئله ای جامع و اجتناب ناپذیر است و باید در مورد همه انسانها یکسان باشد. قوانین حقوق بشر باید در اسراییل و اراضی اشغالی فلسطین و سایر نقاط دنیا قابل اجرا باشد.

جی استریت: ^۱

جی استریت جریانی که هر چند خواهان بقای اسرائیل است اما با نگرشی متفاوت خود را رقیب قدرتمند لابی های راستگرای یهودی در آمریکا می داند. کمیته روابط عمومی آمریکا - اسرائیل (آپیک)، کمیته یهودیان آمریکا، انجمن روسای سازمان های یهودی آمریکا و موسسه های دیگر نام هایی هستند که در یک چیز مشترک اند حمایت از راستگرایان اسرائیل به ویژه حزب لیکود و استفاده از نفوذ سیاسی، اقتصادی و اجتماعی خود برای تاثیر بر مراکز تصمیم گیری آمریکا در جهت منافع اسرائیل، مجموعه سیاست هایی که رویکرد آن عمدتاً در تضاد با مفاد قرارداد صلح اسلو اما باب طبع تندروهای اسرائیل است.

گروه های حامی اسرائیل که به لابی اسرائیل یا گروه های فشار حامی اسرائیل نیز شهره اند علاوه بر رسانه ها و مراکز تصمیم گیری در شماری از مهم ترین مراکز تحقیقاتی و مطالعاتی آمریکا چون آمریکن اینترپرایز انستیتو، انستیتو بروکینگز، مرکز سیاست امنیتی، انستیتو سیاست خارجی، بنیاد هریتیج، انستیتو هادسن و... نیز نفوذ کرده اند و حضوری تعیین کننده در این مراکز مطالعاتی دارند. طی 25 سال گذشته لابی راستگرای اسرائیل در ایالات متحده موفق به توسعه جغرافیای نفوذ خود در مراکز حساس شده است و شاید همین وضعیت به آپیک قدرتمند ترین لابی حامی اسرائیل این اعتماد به نفس را داده است که خود را تنها موجه ترین سخنگوی یهودیان آمریکایی بداند. چنین ادعایی اگر چه برای راستگرایان یهودی در آمریکا و اسرائیل خوشایند است اما در سوی دیگر این ماجرا یهودیانی هستند که هر چند آنان نیز خود را حامی موجودیت اسرائیل می دانند اما آپیک را آئینه تمام نمای خواسته یهودیان نمی دانند و قصد هماوردی با آن را دارند.

جی استریت نام نهادی است که حمایت از اسرائیل را نه در اردوگاه محافظه کاران بلکه در میان لیبرال‌ها می‌بیند که حمایت از اسرائیل را چیزی جدا از حمایت بی‌قید و شرط از احزاب تندرو حاکم در اسرائیل می‌داند و به این ترتیب سازمانی که اکنون رقیب لیبرال و هوادار صلح، در برابر آپیک محافظه کار پا به میدانی می‌گذارد که در آن لابی‌های اسرائیلی هر چند در عنوان حمایت از اسرائیل همداستان‌اند اما در مقید بودن یا نبودن این حمایت یا مصادیق آن دچار اختلاف‌اند.

جی استریت و مطالبات متفاوت

هر چند در نقشه شهرهای آمریکا نام خیابان‌ها به طور کامل ذکر نمی‌شود و به ذکر نام اول آنها اکتفا می‌شود و به این ترتیب نام شماری چند از خیابان‌هایی که با حرف جی شروع می‌شوند را می‌توان جی استریت دانست. اما در نقشه شهرهای آمریکا خیابانی با نام مستقل جی وجود ندارد به همین دلیل برخی علت نامگذاری این لابی جدید به این عنوان را از آن رو می‌دانند که J در زبان انگلیسی مختصر نام یهود است و بنیانگذاران سازمان مدعی‌اند که آنها صدای ناشنیده سیاست خارجی آمریکا به ویژه در خاورمیانه هستند.

اما اگر این ادعای اسحاق لوریا سخنگوی سازمان جی استریت درست باشد که این سازمان بازوی سیاسی جنبش حامی اسرائیل و صلح و به دنبال دعوت دولتمردان امریکایی به پایان دادن مسالمت‌آمیز و دیپلماتیک نزاع اعراب - اسرائیل است شاید بتوان این چنین از نام این سازمان رمز گشایی کرد که جی استریت اشاره کنایه آمیزی است به ضرورت نامگذاری خیابانی در نقشه‌های در نظر گرفته شده برای حل خیابان‌های یکطرفه، صرفاً دغدغه تامین خواست تندروهای مخالف صلح در اسرائیل را ندارد و اکنون با دو سوال بحث بر انگیز رویکرد کنونی دولت اسرائیل و لابی آپیک را به چالش گرفته است. از نظر جی استریت اکنون وقت آن رسیده است، به این پرسش پاسخ داده

شود که آیا اسرائیل می تواند به عنوان یک دولت یهودی روابطی مسالمت آمیز و عادی با همسایگان خود داشته باشد یا آنکه می خواهد به شکل نامشروع به اشغال اراضی ادامه دهد.

به سیاست های دولت اواما برای حل بحران فلسطینی - اسرائیلی دهن کجی کند و در انزوای ساخته خود گرفتار بماند؟ پاسخ از نظر این سازمان بسیار روشن است، اول آنکه دولت آمریکا باید از تاسیس دو دولت اسرائیلی و فلسطینی با پایتخت مشترک قدس غربی و شرقی حمایت و در این راستا فشار لازم را بر دولت نتانیاهو وارد کند نه آنکه همچون لابی آپیک خود را ملزم به حمایت بی قید و شرط از تندروهای دولت اسرائیل بداند، دوم اینکه دولت مستقل فلسطینی باید هر چه زودتر تشکیل شود و اسرائیل به مرزهای قبل از 1967 بازگردد و این نکته روشن شود که مخالفت یک یهودی با سیاست های افراطی دولت اسرائیل نمی تواند به زیر سوال بردن او و اتهام خیانت به اسرائیل منتهی شود و سوم اینکه حماس نیز به عنوان یک مهره کلیدی و با میانجی گری بین المللی باید به عنوان طرف گفت و گو به رسمیت شناخته شود.

موفقیت های جی استریت:

با اینکه چند سالی از تاسیس جی استریت نگذشته اما این سازمان مدعی است علاوه بر آنکه گفتمان حمایت از اسرائیل بدون حمایت از تندروهای اسرائیل را حتی در میان مقامات کاخ سفید جا انداخته است، موفق به افزایش هواداران خود و جذب کمک های فراوانی نیز شده است.

روزنامه واشنگتن پست نیز در این باره می گوید: گروهی که یهودیان لیبرال به امید جمع آوری 50 هزار دلار برای نامزدهای کنگره تاسیس کردند، اکنون موفق شده 600 هزار دلار برای ده ها دموکرات و جمهوریخواه جمع آوری کند و بنیانگذاران سازمان ادعا می کنند از 41 نامزد مورد حمایت سازمان 33 نامزد در انتخابات پیروز شده اند.

جی استریت با انجام نظر سنجی های دقیق نشان داده است که چگونه محبوبیت اوباما در میان یهودیان آمریکا افزایش 15 درصدی داشته است زیرا بیشتر یهودیان آمریکا با شهرک سازی مخالف اند و از نقش پررنگ تر آمریکا در طرح صلح عربی - اسرائیلی حمایت می کنند و این برخلاف رویکرد آپیک و هم پیمانان محافظه کار آن است.

بنابراین برآورد، بیشتر یهودیان از انتقاد علنی اوباما از دولت اسرائیل به خاطر کارشکنی در روند صلح نیز حمایت می کنند و باز بنابر نظر سنجی ها، مشخص شده است اسرائیل مهم ترین مساله یهودیان نیست بلکه از نظر یهودیان مشارکت کننده در نظر سنجی ها، مسائل مربوط به اسرائیل در اولویت قرار دارد.

جرمی بن عامی¹ موسس سازمان جی استریت طی مصاحبه ای با نیویورک تایمز به صراحت می گوید: یهودیان از اینکه دولت اسرائیل از آنان بپرسد با ما هستید یا علیه ما؟ متفردند و بیشتر یهودیان آمریکایی خواستار تشکیل دولت مستقل فلسطینی در کنار دولت اسرائیل هستند و میان سازوکارهایی که برآورده کننده نیاز دولت اسرائیل است و سازوکارهایی که برآورده کننده نیازهای یهودیان آمریکایی است تفاوت قائل هستند. بن عامی در این مصاحبه از افزایش آن دسته از حامیان اسرائیل خبر داد که مخالف رویکرد سنتی نگرش به سیاست های اسرائیل هستند و معتقدند برای علاقمندی به بقای اسرائیل، ضرورتا نباید بنده سیاست های دولت اسرائیل بود، باوری که به عقیده موسسان جی استریت، موفقیتی بزرگ در راه پایان دادن به تکتازی لابی های چون آپیک است.

نیویورک تایمز طی تحلیلی در مورد دلایل موفقیت جی استریت می نویسد: جی استریت توانسته است، ضمن اتخاذ موضع حامی اسرائیل، موضعی حامی صلح را نیز در آن واحد اتخاذ کند و این همان چیزی است که با سیاست های اوباما سازگاری

داشته و برای یهودیان آمریکایی توجیهی منطقی دارد.

زمانی که جو بایدن معاون رئیس جمهوری آمریکا به اسرائیل رفته بود تا پیام حسن نیت دولت او با ما را به اسرائیلی ها ابلاغ کند، اسرائیل با اعلام اینکه مجتمع های مسکونی یهودی نشین و هزاران واحد مسکونی را در بخش عربی - قدس شرقی ایجاد خواهد کرد، در واقع تلاش های او با ما برای صلح را به چالش گرفت تا جایی که بایدن این اقدام را اهانتی غیر قابل تحمل دانست.

هر چند این مساله که اسرائیل در قبال خواست آمریکا مبنی بر توقف شهرک سازی ها مقاومت کند، مساله جدیدی نیست اما نکته بی سابقه در این ماجرا آن بود که این بار مقامات آمریکایی شاید به دلیل توسعه نفوذ جی استریت زمینه را فراهم دیدند که خشم خود را در قبال اقدام غیر مسوولانه اسرائیل ابراز کنند، تحلیلی که درست هم از آب در آمد زیرا ساعتی پس از اینکه اسرائیل از قصد خود مبنی بر ساخت شهرک های یهودی نشین جدید پرده برداشت، جی استریت به عنوان گروه فشار و در عین حال تشکلی حامی اسرائیل و صلح، بیانیه ای را با امضای 18 تن از شهروندان یهودی آمریکا در سایت خود منتشر کرد و سیاست های او با ما را در قبال مساله فلسطینی - اسرائیلی مورد تایید قرار داد. عامی اسپیتلنیک مسوول امور رسانه ای جی استریت، در این باره گفته است: ما خواستار تضعیف اسرائیل نیستیم اما بخش عمده از یهودیان آمریکا، در عین علاقه مندی به بقای اسرائیل، خواستار صلح و حامی میانه روی هستند و ما هم زمینه بیان دیدگاه های آنان را فراهم می کنیم. برخی تحلیلگران معتقدند درست است نفوذ لابی لیبرال های جی استریت به اندازه راستگرایان آپیک نیست اما این سازمان اکنون به عنوان یک رقیب جدی، وارد منظومه لابی های یهودی شده است.

ماموریت جی استریت را می توان به دو بخش تقسیم می شود:

1) حمایت از رهبری دیپلماتیک و میزبانی آمریکایی ها به منظور دستیابی به راه حل دو ایالتی و منطقه ای پهناور و صلحی فراگیر در بحران خاورمیانه

2) تضمین مذاکرات خارجی در مورد اسرائیل و خاورمیانه در سیاست های ملی و انجمن یهودی های آمریکایی
 جی استریت نشان دهنده آمریکایی هایی است که اصولا یهودی اند و نه انحصارا، که اسرائیل و خواسته آنها مبنی بر امنیت وطن یهودی ها حمایت می کند. از سوی دیگر فلسطینی ها هم در قسمت مربوط به خود از این دو کشور دارای اقتدار باشند و هر دو گروه در صلح و امنیت با هم زندگی کنند. آنها معتقدند که پایان کشمکش اسرائیل و فلسطین بهترین سود را برای اسرائیل، آمریکا، فلسطین و منطقه دارد.

جی استریت راه حل های دیپلماتیک دیگری را هم علاوه بر راه حل های نظامی حمایت می کنند. از جمله ایران، راههای چندجانبه برای تحلیل کشمکش و گفتگو با طیف زیادی از کشورها و حامیان زمانی که کشمکش به اوج خود می رسد.
 جی استریت به شکل موثری از فرآیندهای سیاسی در کنگره ها، در رسانه ها و در اجتماعات یهودی حمایت می کند تا تضمین کنند که صاحب منصبان اجتماعی و رهبران اجتماعات آشکارا متوجه پهنا و عمق حمایت دیدگاه های ما در سیاست خاورمیانه در میان رای دهندگان و حمایت کنندگان در ایالت خودشان بشوند.

بنیانگذاران و اعضا

بنیانگذار اصلی جی استریت، جرمی بن عامی¹، پیشرو در سیاست بومی و مشاور در زمان وزارت کلیتون است. بن عامی روابط بسیار نزدیکی با مقامات اسرائیل دارد. اجداد او از جمله بنیان گذاران تل آویو بودند، پدر و مادر وی متولد اسرائیل هستند و خودش نیز مدتی در اسرائیل زندگی کرده است.
 او سالهای بسیاری با گروه های صلح یهودی همکاری داشته است از جمله، مرکز

1. Jeremy Ben-Ami

صلح خاورمیانه¹ و Geneva Initiative-North America. وی که هم اکنون مدیر اجرایی این سازمان است همراه 99 تن از مقامات اسبق آمریکا اعم از فعالان یهودی و شخصیت‌های علمی، لابی جی استریت را با دستور کار حامی اسرائیل، حامی صلح است تشکیل داد.

دیگر اعضای مهم جی استریت عبارتند از:

اولین حمایت ارگان جی استریت توسط شخص ثروتمندی به نام جورج سوروس² انجام شد.

دانیل لوی (که از افراد بلند پایه اسرائیلی بوده و زمینه ساز طرح ایجاد ژنو)، دبرادلی، مارسیا فریدمن، (محقق سیاست خارجی دموکراتیک خاورمیانه) شلومو بن عامی، ساموئل لوئیس (سفیر سابق آمریکا در اسرائیل)، لینکن چافی (سناتور پیشین آمریکا)، از موفقیت های اخیر این ارگان، وزیر اخیر اوپاما با نام هانارزنتال، عضو کنسول حمایت از جی استریت و جی استریت پک بوده و رئیس اداره کنترل و نبرد ضد سامی ستیزی.

علاوه بر این جی استریت دارای یک شورای مشورتی گسترده است که بیش از یک صد نفر از کارشناسان، نویسندگان، اساتید دانشگاه، سفرا و نمایندگان سابق کنگره و دیگر و مقامات سابق سیاسی عضو آن است.

برخی از این افراد عبارتند از مارک آبرامز، اریک آلترمن، استیوارت اپلبام، برنارد آویشای، دیوید ویتال، دانیل اوپو، خاخام اندی باچمن، دیوید بالتیمور، جودت برنت، خاخام لئونارد بیرمن، دیوید بیرنباوم کنت باب.

پس از تاسیس جی استریت دهها تن از مقامات اسرائیلی با ارسال نامه ای به این

1. The Center for Middle East Peace
2. George Soros

سازمان حمایت خود را از آن اعلام کردند. برخی از این افراد عبارتند از: آوراهام بورگ، یوسی آلفر، شلومو بروم، تامر هرمان، آموس لاپیدوت، ایلان پاز، دالیا رابین، کاد رعنون و...

کنفرانس سالانه جی استریت

در حدود 20 سازمان یهودی چپ گرا در کنفرانس سازمان یافته لابی جی استریت شرکت کردند، که در واشنگتن برگزار شد. لابی جی استریت یک لابی جدید یهودی بعنوان یک گروه فشار در آمریکا و مدافع سیاستهای آمریکا در خاورمیانه است که با آیک رقابت دارد. میشل اورن سفیر اسرائیل در ایالات متحده آمریکا دعوت به این کنفرانس را نپذیرفت و اظهار کرد که این سازمانها با گرایشهای افراطی، استراتژی اسرائیل را تضعیف می کنند و این رژیم را به خطر خواهند انداخت.

شیمون پرز رئیس جمهور اسرائیل به سازمان های یهودی چپ گرا که در ایالات متحده گرد هم آمده اند، نامه ای ارسال کرد. پرز خطاب به لابی جی استریت، لابی جدید یهود و رقیب سازمان آپیک، پس از ادای احترام اعلام کرد: دولت اسرائیل رسماً این کنفرانس را تحریم می کند و خواستار پایان دادن به آن است. در این میان سفیر اسرائیل در ایالات متحده آمریکا از شرکت در این کنفرانس امتناع کرد.

یکی از سخنگویان سفارت اسرائیل به جروزالیم پست گفت: سفارتخانه این رژیم در واشنگتن نگرانیهای خود را در مورد برخی از سیاستهای جی استریت اعلام کرده است چرا که برخی از سیاستهای این سازمان به منافع اسرائیل لطمه می زند.

جی استریت که خود را طرفدار اسرائیل و صلح می داند از مایکل اورن سفیر اسرائیل در واشنگتن دعوت کرده است تا در اولین کنفرانس سالانه آن سخنرانی کند. این کنفرانس قرار است در اواخر ماه اکتبر برگزار شود. به رغم وجود برخی از شواهد اولیه مبنی بر تمایل سفارت اسرائیل برای تعامل و همکاری با جی استریت، اما سفیر این رژیم تاکنون با جرمی بن عامی مدیر اجرایی این سازمان دیدار نکرده و موافقت

خود را با شرکت در کنفرانس سالانه آن اعلام نکرده است. بنا به گفته یونی پلد سفارت اسرائیل نظرات خود در مورد روند صلح و همچنین بهترین راههای تضمین امنیت اسرائیل را به جی استریت منتقل کرده است. همچنین گفت: پیام ما برای آنها این است که اگر چه ما ضرورت وجود فضای آزاد برای گفتگو درباره موضوعات مختلف را قبول داریم اما از طرف دیگر باید نگرانیهای خود در مورد سیاستهایی را که می تواند به منافع اسرائیل لطمه بزند نیز به طور شفاف و صریح بیان کنیم.

جی استریت تا کنون مواضع مختلفی اتخاذ کرده که با منافع دولت اسرائیل در تضاد بوده است. بطور مثال این سازمان از اعمال سریع تحریم های بیشتر بر ضد ایران - به رغم موافقت و تشویق اسرائیل - مخالفت کرده است. در ضمن این سازمان از درخواست اوباما برای توقف کامل شهرک سازی ها نیز حمایت کرده است.

جی استریت همچنین از سوی برخی محافل یهودی امریکایی و اسرائیلی نیز به خاطر حمله با سایر گروههای یهودی مورد انتقاد واقع شده است. در عین حال این سازمان بر این نکته تاکید دارد که حامی اسرائیل است و مواضعش به تداوم حیات و بقاء این دولت یهودی کمک خواهد کرد.

امی اسپیتاملیک سخنگوی جی استریت می گوید: جای هیچ تعجبی نیست که ما با برخی از سیاستهای دولت اسرائیل مخالف باشیم. صحبت اصلی ما این است که ما از دولت اسرائیل و آینده آن به عنوان یک دمکراسی حمایت می کنیم.

دلیل تشکیل جی استریت نیز گفتگو پیرامون آراء و نظرات مختلف است. ما هنوز هم امید داریم ارن در راستای پیشبرد این گفتگو ها در کنفرانس سالانه ما شرکت کند. بنا به گفته اسپیتانلیک در حدود 1000 فعال اسرائیلی در این کنفرانس شرکت خواهند کرد. علاوه بر این 160 عضو کنگره نیز برای حضور در جشن کنفرانس اعلام آمادگی کرده اند.

جی استریت با برگزاری کنفرانس سالانه، تشکیل کمیته اقدام سیاسی حضور جدی

در دانشگاهها و افتتاح دفاتر تخصصی در صدد مطرح ساختن خود به عنوان سازمانی تاثیر گذار در میان گروههای یهودی آمریکایی است. اگر چه برخی از افراد و گروهها از تشکیل این سازمان استقبال کرده اند اما برخی از سیاستهای آن نیز با انتقاداتی از سوی جامعه یهودیان آمریکا مواجه شده است.

رابطه جی استریت با آپیک

جی استریت به عنوان یک کمیته اقدام سیاسی فعالیت خود را آغاز کرده است و این اولین تفاوت جی استریت با آپیک است. پک به طور کلی به گروههای خصوصی بدون توجه به تعداد آنها اطلاق می شود که برای پیروزی کاندیداهای مورد نظر در انتخابات یا شکست مخالفان با تصویب قوانینی در جهت اهداف خود سازماندهی شده‌اند.

اظهارات بن عامی هنگام تاسیسی جی استریت، از یک طرف اهداف تاسیس این سازمان را مشخص می کند و از طرف دیگر می توان رابطه آن را با آپیک نیز تشخیص داد.

وی می گوید: مدتهای طولانی است که حامیان اسرائیل بلندترین فریادها را خطاب به راستگرایان افراطی سر داده اند، واژه حامی اسرائیل ملعبه دست کسانی شده است که فکر می کنند اکثریت امریکایی ها اعم از یهودی و غیر یهودی نیز چه در جنگ عراق، چه در نواختن شیپور جنگ با ایران، یا سنگ انداختن در راه خاتمه دادن به اختلافات اسرائیل - فلسطین، دیدگاههای آنها را دارند. در واقع آپیک است که خود را نماینده همه یهودیان آمریکا معرفی می کند.

به اعتراف هاآرتص، جی استریت باهدف تقویت عقاید یهودیان چپگرا در مقابل آپیک راستگرا ایجاد شده است. هاآرتص با اشاره به نظر سنجی جی استریت که در آن 76 درصد یهودیان آمریکا خواستار مذاکره حتی با بدترین دشمنان اسرائیل هستند و 59 درصد آنها نیز حامی تخلیه اراضی متعلق به فلسطینیان (سرزمین های اشغالی 1967) است و این بیانگر نظر بخش عظیمی از یهودیان آمریکاست که اغلب

صدایشان به گوش نمی رسد و یا به نوعی رسانده نمی شود آن هم به این دلیل که اینها گروه کوچکی از یهودیان بیزار از خود و یا بیزار از اسرائیل هستند. اما نظر سنجی مذکور نشان داد که تمامی اینها بی اساس است و بن عامی معتقد است که دستیابی به یک راه حل پایدار برای حل منازعه اسرائیل با همسایگان آن در دستور کار آپیک نیست و به همین دلیل ایجاد سازمان جی استریت ضروری بود.

به اعتقاد وی با تسلط دیدگاه آپیک بر سیاستمداران آمریکا، حداقل تا 15 سال آینده شاهد یک کنفرانس موفق نخواهیم بود. بن آمی این موضوع را به ضرر منافع آمریکا و اسرائیل می داند. جی استریت با هدف دستیابی به یک راه حل پایدار در منازعه خاورمیانه وارد عرصه سیاسی آمریکا شده و با حمایت از کاندیداهای کنگره، تلاش می کند قوانینی در نهاد قانونگذاری آمریکا تصویب شود تا در رسیدن به اهداف مذکور این سازمان را کمک کند. به همین دلیل در جریان انتخابات کنگره در سال 2008، جی استریت 570 هزار دلار برای حمایت از 41 کاندیدا هزینه کرد، این در حالی است که نورپک¹ و واشنگتن پک² جمعاً 400 هزار دلار به کاندیداها اعانه دادند.

با توجه به اینکه آپیک با گروههای با نفوذی در آمریکا، همکاری دارد. به همین دلیل اتهامات فراوانی متوجه جی استریت شده و حتی آن را یک سازمان ضد اسرائیلی معرفی کرده اند. جی استریت در بدو پیدایش اعلام کرده بود: برای مدت‌ها راستگرایان افراطی، جمهوریخواهان، نئومحافظه کار و صهیونیست های مسیحی، خود را سخنگویان و تنها صدای یهودیان معرفی کرده بود اما جی استریت می خواهد این نگرش را تغییر دهد و تنها لابی است که معتقد است امنیت اسرائیل با تغییر سیاست آمریکا در خاورمیانه و باز شدن باب مذاکره حتی با گروههایی مانند حماس و کشورهایمانند ایران تامین می شود.

-
1. NORPAC
 2. Washingtonpac

نتیجه گیری

با مطالعه و بررسی های انجام شده می توان گفت لابی صهیونیسم در ایالات متحده آمریکا یکی از لابی های پر نفوذ و موثر در دستگاه هیئت حاکمه است و یهودیان در آمریکا دیگر اقلیت نیستند بلکه بخشی از اکثریت هستند و اکنون در جامعه آمریکا پذیرفته شده و توانایی دستیابی و پیشرفت دارند. این بررسی نشان داد که یهودیان ایالات متحده از دوران بعد از جنگ جهانی دوم در آمریکا به شکل منظم و تشکیلاتی و با استفاده از پتانسیل های اکتسابی چون ویژگی انسجام، سازماندهی و سطح نخبگی که وام گرفته از عملکرد و فعالیت ایشان بوده، خاستگاه لابی یهودیان با اعمال نفوذ و تخصیص منابع مادی و معنوی لازم، خاستگاه رسانه ای که به عنوان بازوی قدرتمند اقناع افکار عمومی در آمریکا و خاستگاه قدرت یهودیان در حضور در قوای مقننه و مجریه به قدرت موثر در آمریکا دست یافتند .

خصوصیات جامعه یهودی که حاکی از اتحاد و همدلی و حمایت از همدیگر بود، استراتژیک بودن حمایت آمریکا از اسرائیل که البته در دوران نیکسون مفهوم جدیدی به خود گرفت. دسترسی آن به منابع قدرت که در حوزه های سیاست، اقتصاد، رسانه و فرهنگ پراکنده بود، وجود افراد و بروکراسی لایق و کارآمد و مشارکت سیاسی 90 درصدی جامعه یهودی در انتخابات، از عوامل تقویت کننده و قدرت بخش لابی صهیونیسم در ایالات متحده است. هرچند که راهبردی بودن منافع اسرائیل و ایالات متحده مهم ترین عامل در اثر بخشی توصیه های لابی در ایالات متحده به شمار می رود. این تعلق استراتژیک با ظهور دولت های کندی و جانسون و تصدی پست های حساس توسط یهودیان کم کم زمینه پیدا کرد تا آنجا که در دوران نیکسون از این تعلق به عنوان سرمایه استراتژیک یاد شد. لذا لابی صهیونیست بعد از این دوره است که به سرعت رشد می کند و به عنوان عامل تاثیر گذار در صحنه سیاسی، اقتصادی و... ایالات متحده مطرح می شود.

شایان ذکر است ایالات متحده آمریکا به صورت رسمی فعالیت گروه های ذی نفوذ (لابی) را پذیرفته است در این کشور گروه های فشار متعددی وجود دارند که اهداف سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، خارجی، هنری و... را دنبال می کنند. این گروه ها خواسته های گروهی خود را به سیاستمداران منتقل کرده و خواستار لحاظ شدن آن در تصمیم گیری های رسمی و سیاسی هستند. البته این گروه ها براساس قانون آمریکا باید به ثبت هم برسند و کاملاً قانونی باشند. حتی کاندیداهای ریاست جمهوری آمریکا پیش از برگزاری انتخابات به دیدار چنین گروه هایی می روند و سعی می کنند با دادن وعده هایی مبنی بر تحقق خواسته هایشان نظر مساعد آنان را برای گرفتن رای جلب کنند. البته باید یادآور شد که این دسته با موجودیت رژیم صهیونیستی مخالف نیستند و به همین دلیل برخی ها تشکیل این سازمانها را حربه ای از سوی صهیونیسم بین الملل برای حمایت از رژیم صهیونیستی تفسیر می کنند.

به هر حال در موج جدیدی که طی سالهای اخیر برای تشکیل سازمانهای صهیونیستی منتقد رژیم صهیونیستی ایجاد شد، لابی جی استریت در آمریکا از دل لابی بزرگ آپیک به وجود آمده است. پیدایش این سازمان را می توان به نوعی در تحولات سالهای اخیر آمریکا ریشه یابی کرد.

تحولاتی که درباره پیامدهای منفی حمایت بی قید و شرط آمریکا از اسرائیل برای منافع ملی آمریکا به دنبال آورده است در موارد زیر خلاصه می شود:

- اختلافات یا تفاوت منافع بخشی از یهودیان آمریکا با اسرائیل که اساساً نوع نگاه و عملکرد اسرائیل را مناسب منافع آمریکا و اسرائیل نمی دانستند و عملاً تفکراتی لیبرال و مسالمت آمیز تر نسبت به تفکرات داخل اسرائیل داشتند.

- فشار افکار عمومی ناشی از رفتارهای ضد انسانی و ضد بشری دولت حاکم اسرائیل در برخورد با فلسطینیان که هرچه بیشتر صدای سازمان های حقوق بشر و وجدان بیدار بشری را به درد آورده بود و بیش از پیش رژیم صهیونیستی را منزوی و منفور می ساخت.

- شکست اسرائیل در جنگ 33 روزه، شکست اسرائیل در جنگ 22 روزه، گزارش گلدستون، محاصره غزه، حمله به کشتی آزادی و منزوی شدن بیش از حد اسرائیل در محافل بین‌المللی، بحران مشروعیت و هویت اسرائیل.

- تغییر نگاه دولت مردان آمریکایی با روی کار آمدن اوباما با شعار تغییر و حل بحران خاورمیانه (اسرائیل - فلسطین) و مطرح ساختن طرح دو دولت (اسرائیلی - فلسطینی) برای پایان دادن به بحران خاورمیانه از جمله عواملی بودند که سبب ایجاد تحول در لابی‌های مخالف و لیبرال یهودی در آمریکا و اروپا گشت.

- ظهور لابی جی کال¹ در اروپا با همان منطق جی استریت و پیوستن حدود چهار هزار یهودی سرشناس به آن شاخص دیگری بر این تحول است.

- مواضع دولت راستگرای بنیامین نتانیاهو مطابق با دیدگاه آپیک و سایر سازمانهای صهیونیستی راستگرا در امریکاست. این در حالی است که دولت باراک اوباما با چنین دیدگاهی موافق نیست و علت عدم حضور نخست وزیر اسرائیل در کنفرانس سالانه آپیک که در آن مقامات ارشد آمریکایی از تشکیل دو دولت صحبت می‌کردند، به همین موضوع بر می‌گردد. جرمی بن عامی درباره نتانیاهو می‌گوید: وی راهش را تغییر نمی‌دهد و ممکن است در ظاهر برای جلب نظر مقامات آمریکا از تشکیل دو دولت حمایت کند ولی راهی که او می‌رود نه به سود آمریکا و نه اسرائیل است، به هر حال تشکیل جی استریت متأثر از شرایط داخلی آمریکا و نیز اقدامات رژیم صهیونیستی طی سالهای اخیر است و این سازمان با توجه به بستر نسبتاً مساعد در آمریکا در آینده نزدیک گامهایی برای رسیدن به اهداف خود بر می‌دارد.

منابع

- اسلامی، محسن، (1384). لابی صهیونیسم در ایالات متحده. نشر فقاقت.
- امجد، محمد، (1386). سیاست و حکومت در ایالات متحده، انتشارات سمت.
- احمدی لفورکی، بهزاد، (1387). لابی و لابی گری در آمریکا، موسسه فرهنگی ابرار معاصر.
- احمدی، کوروش، (1381). قدرت یهود در امریکا از اسطوره تا واقعیت، راهبرد، ش 25.
- پل فیندلی، (1372). آنها بی پرده سخن می گویند، ترجمه حیدر سهیلی اصفهانی، نشر قومس.
- جلال عنایه، محمد، (1386). قدرت یهودیان در آمریکا، ترجمه محمد رضا بلوردی، موسسه اندیشه سازان نور.
- طباطبایی، سید علی، (1382). خاستگاه های قدرت یهودیان آمریکا، در کتاب آمریکا، ویژه رابطه آمریکا و اسرائیل، تهران، موسسه ابرار معاصر تهران.
- کولومبیس، تئودور و جیمز وولف، (1375). تصمیم گیری در سیاست خارجی در نظریه روابط بین الملل، ترجمه وحید بزرگی، تهران.
- استیری، جان، (1380). "نقش گروه های فشار در شکل گیری سیاست خارجی امریکا در خاورمیانه"، ترجمه حجت رسولی، فصلنامه مطالعات منطقه ای، اسرائیل شناسی - آمریکا شناسی، جلد نهم.
- "گروه فشار یهودی در آمریکا"، فصلنامه خاورمیانه، سال دوم، شماره 2،
- نقیب زاده، احمد، "آفت های پنهان نظام دموکراسی: گروه های ذی نفوذ"، ماهنامه اطلاعات سیاسی - اقتصادی، سال چهارم، شماره 32، 1389.

- 1- www.Aipac.org
- 2- www.Adhernts.com/adhcongress.htm
- 3- www.Aipacpnw.org
- 5 - www.Census.gov
- 6 - www.Compuserb.com
- 7- www.House.gov/international.relation/kohr/509.htm
- 8 - www.J-Street.com
- 9 - <http://www.Jewwatch.com>
- 10-Alan Rosenthal, The Third House,Lobbyists and Lobbyingin the states Washington,D.C (Great Britain):CQ press,2001
- 11-Benjamin Ginsberg ,The Fatal Emb race:Jews and the state (University of Chicago,1993).
- 12-carlton Clymer Rod¹ -Colin DUEEK, The Sources of American Expansion,Security Studies,Vol.11,No1(AUTUMN 2001).
ee and others.op.cit.p.173
- 13.-Colin DUEEK, The Sources of American Expansion, Security Studies,Vol.11,No1(AUTUMN 2001).
- 14- D. W Drezner,Mind the Gap , The National Intetest, (Jan-Feb2007).
- 15- Rockwell, Stephan, American Government, (New York: Mc Graw Hill, 2001).